

عنوان مقاله:

شناسایی و اولویت بندی بافت های فرسوده شهری در راستای کاهش آسیب پذیری ناشی از زلزله مطالعه موردی: منطقه 5 اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 27، شماره 105 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محسن سقایی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گسترش فضایی بی رویه و بدون برنامه شهرهای بزرگ و متوسط کشور در چند دهه گذشته، باعث شکل گیری بافتهای جدید شهری در مجاورت شهرها و جابجایی ساکنان و کاربری های شهری به نواحی جدید گردیده است. در نتیجه این جابجایی، به تدریج بافت های قدیمی شهرها که نقطه ی جوشش اصلی یک شهر و نشان دهنده ی هویت آن شهر میباشد، کارکرد و حیات اجتماعی- اقتصادی خود را از دست داده و با از دست دادن حیات شهری خود، به سمت رکود و فرسودگی گرایش پیدا کردهاند. هدف از این پژوهش شناسایی و اولویت بندی بافتهای فرسوده ی منطقه 5 شهر اصفهان به منظور احیاء و نوسازی، تقویت پایه ها و مبانی نظری و با بهره گیری از روش فرایند سلسله مراتبی در سیستم اطلاعات جغرافیایی بر اساس معیارها و شاخصها میباشد. بر این اساس نوع پژوهش نظری-کاربردی و روش بررسی آن توصیفی-پیمایشی است. در این پژوهش با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی در محیط نرم افزاری Arc GIS، بافتهای فرسوده منطقه 5 شهر اصفهان شناسایی و اولویت بندی برای احیاء و مدیریت بهینه سازی شده است. بررسیها نشان میدهد که در حال حاضر حداقل 53 بافت فرسوده در 15 ناحیه اصفهان با جمعیت 350000 نفری وجود دارد. منطقه 5 شهرداری اصفهان به عنوان منطقه مورد مطالعه از قاعده فوق مستثنی نبوده و در زمره بافتهای فرسوده کشور محسوب میگردد. نتایج تحقیق مشخص میکند که کمبود امکانات، خدمات شهری و تاسیسات زیربنایی سبب مهاجرت ساکنان بومی به مناطق دیگر شهر شده و باعث منفی شدن نرخ رشد جمعیت بافت، طی سالهای اخیر شده است. با توجه به وضعیت اجتماعی - اقتصادی ساکنان بافت، روند بهسازی و نوسازی درون بافت کند گردیده، بطوری که این عوامل سبب فرسوده شدن و تخریب بیشتر بافت شده است.

کلمات کلیدی:

مدل تحلیل سلسله مراتبی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، بافت فرسوده، منطقه 5 شهر اصفهان، بهینه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795779>

